

ת"פ 35218/06/14 - מדינת ישראל נגד אבי נועם

בית משפט השלום ברחובות

05 דצמבר 2016

ת"פ 35218-06-14 מדינת ישראל נ' נועם

לפני כבוד השופטת אפרת פינק
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אבי נועם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד חגית גנץ

הנאשם וב"כ עו"ד גיל פידל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת הדין מיום 26.5.16, שניתנה על יסוד הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן, הרשעתי את הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
2. לפי כתב האישום המתוקן, ביום 30.6.13 בשעה 15:45 לערך, במהלך פעילות בילוש בעיר רחובות, ביקש שוטר לעצור רכב מסוג הונדה בו נהג הנאשם. למרות בקשת השוטרים וניסיונם לעצור את הרכב, התחיל הרכב לזוז, והשוטרים ירו לעבר גלגלי הרכב. בהמשך לכך, ולאחר שהרכב נעצר, הודיעו השוטרים לנאשם שהוא עצור, אולם הנאשם סרב לצאת מהרכב ותפס בידו השמאלית. בעקבות זאת, נאלץ שוטר לחבוט בכתפו השמאלית של הנאשם, וכאשר עלה בידו להוציאו, השכיב את הנאשם על הרצפה ואזקו.
3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, וישלח לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר שיבחן את הפרמטרים הבאים: לקיחת אחריות, הבנת הפסול

עמוד 1

במעשיו ורמת מסוכנות עתידית נמוכה. לפי ההסדר, אם יקבע התסקיר כי הנאשם עומד בתנאים שעליהם הוסכם, יעתרו הצדדים במשותף להארכת המאסר על תנאי, התביעה תטען להטלת קנס ואילו ההגנה תבקש להסתפק בהתחייבות.

4. הנאשם נשלח לשירות המבחן לאחר שהודה בעובדות כתב האישום והורשע. לאחר שהתקבל תסקיר מיום 13.10.16, והתברר כי הנאשם לא עומד בפרמטרים שנקבעו להסדר הטיעון, ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו. לאור השלב שבו ביקש הנאשם לחזור בו מהודאתו, לא אפשרתי לנאשם לחזור בו מהודאתו והטיעון לעונש נשמע כסדרו.

תסקיר שירות המבחן

5. לפי תסקיר שירות המבחן מיום 13.10.16, הנאשם נשוי ואב לתינוק, עובד לפרנסת משפחתו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי חלקי. לנאשם עבר פלילי. שירות המבחן ציין, כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על חלקו בביצוע העבירה ואף שלל בתוקף ביצוע עבירה פלילית כלשהי. שירות המבחן התרשם כי הרקע לביצוע העבירה הוא, בין היתר, בקשרים חברתיים שליליים, אורח חיים המתאפיין בהעדר מסגרת ודפוסי חשיבה עבריינים. לצד זאת, התרשם שירות המבחן ממאמציו של הנאשם לפרנס את משפחתו ולנהל אורח חיים ללא מעורבות בפלילים. שירות המבחן גם ציין כי מאז ביצוע העבירה מושא כתב האישום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

מכאן העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון למעורבות עתידית של הנאשם בפלילים היא בינונית, והואיל והנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, לא מצא שירות המבחן לבוא בהמלצה עונשית בעניינו.

טענות הצדדים

6. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה נפגע הערך החברתי של ההגנה על שוטרים וגורמי אכיפת החוק. לטענתה, הנאשם הביע במעשיו זלזול ופגיעה בכבודם של משרתי הציבור ובכך יש כדי לפגוע במישרין בשלטון החוק ובעבודה התקינה של השוטרים.

7. באת כוח התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בפועל לתקופה של שבועיים ובין מאסר בפועל לתקופה של שלוש שנים.

8. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: לנאשם עבר פלילי הכולל 4 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות של אלימות וסמים. בגין העבירות שביצע הנאשם הוטלו עליו שני מאסרים בפועל. עם זאת, ציינה באת כוח התביעה לזכותו של הנאשם, כי הודה במיוחס לו, חלף זמן מאז ביצוע העבירה, הנאשם מקיים חיי משפחה ועובד לפרנסתו.

9. עוד הוסיפה וטענה באת כוח התביעה, כי יש מקום להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 5 חודשים מת.פ (רח'') 27152-07-10.

10. לדברי באת כוח התביעה, הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים היה מותנה מלכתחילה בכך שהנאשם יעמוד בהצלחה בפרמטרים שעליהם הוסכם: לקיחת אחריות, הבנת הפסול ורמת מסוכנות. אולם, לפי תסקיר שירות המבחן, הנאשם התקשה לקחת אחריות על חלקו וכן שלל בתוקף ביצוע עבירה פלילית כלשהי. לפי התסקיר, הסיכון שהנאשם יהיה מעורב בעתיד בעבריינות הוא ברמה בינונית.

11. לטענתה, הנאשם לא עמד בפרמטרים שעליהם הוסכם בהסדר הטיעון, ומכאן שגם אין לסטות

ממתחם העונש ההולם, ויש להפעיל את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם.

12. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, להפעיל התנאי התלוי ועומד נגד הנאשם ולצד זאת להטיל עליו מאסר על תנאי וקנס.
13. בא כוח הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירה אינן חמורות כלל ועיקר, וזאת משום שלפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם לא נקט באלימות כלפי שוטרים, ואילו השוטר הוא שאחז בכתפו.
14. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו והורשע לפי הודאתו; חלפו 3.5 שנים מהאירוע; הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, נולד לו בן והוא עסוק בפרנסת משפחתו. מכאן, שיש לקחת בחשבון את הפרמטרים החיוביים העולים מתוך תסקיר שירות המבחן.
15. לטענתו, המלצות התסקיר יסודן, ככל הנראה, באי הבנה בשלה מסר הנאשם גרסה שממנה השתמע, כי הוא אינו לוקח אחריות על מעשיו, וזאת למרות שהנאשם הודה בפני בית המשפט במיוחס לו והורשע לפי הודאתו.
16. לאור האמור, ביקש בא כוח הנאשם כי "לפנים משורת הדין" יכבד בית המשפט את הסדר הטיעון ויאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 5 חודשים.

דין והכרעה

17. הסדר הטיעון בין הצדדים הותנה בכך שהנאשם יעמוד במספר פרמטרים: לקיחת אחריות, הבנת הפסול במעשיו ורמת מסוכנות נמוכה עתידית. משמצא שירות המבחן כי הנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו, וכי רמת המסוכנות העתידית היא בינונית, אין התביעה כבולה בענישה המוסכמת. ממילא, על בית המשפט לדון בגזר הדין לפי המתווה המקובל בסעיף 40 לחוק העונשין.
18. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.
19. מביצוע עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על מוסדות אכיפת החוק, שלטון החוק ותפקודן התקין של רשויות אכיפת החוק.
20. עם זאת, מנסיבות העניין עולה, כי הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא נמוכה. הנאשם אחז ברכב ובכך הפריע לשוטרים. העבירה בוצעה, לאחר שהמשרה ניסתה לעצור את הנאשם, ומבלי שניתן הסבר מספק, בכתב האישום, בדבר עילת המעצר. בסופו של דבר, עלה בידי המשטרה לעצור את הנאשם, ללא קושי מיוחד.
21. מעיון בפסיקה עולה, כי מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה בה הורשע הנאשם ובנסיבות דומות מתמקדת בהטלת מאסר על תנאי, ולעיתים לצדו גם קנס או התחייבות (ראו, למשל: ת"פ (ראשל"צ) 21477-05-14 **מדינת ישראל נ' קנאו** (8.2.16); ת"פ (ראשל"צ) 35662-01-15 **מדינת ישראל נ' מקונן** (7.1.16); ת"פ (ב"ש) 41477-12-13 **מדינת ישראל נ' בן הרוש** (24.11.15); ת"פ (רמ') 52753-06-12 **מדינת ישראל נ' באיו** (10.9.15); ת"פ (טב') (טב')

47381-02-14 **מדינת ישראל נ' הייב** (10.7.14); ת"פ (ב"ש) 59370-07-13 **מדינת ישראל נ' שייקביץ** (15.12.13); ת"פ (טב') 6205-09-08 **מדינת ישראל נ' יהושע** (11.1.10); ת"פ (ת"א) 15515-08-09 **מדינת ישראל נ' נמני** (20.12.09); ת"פ (ת"א) 5833-09 **מ.י מדור תביעות פלילי ת"א נ' שמעוני** (8.12.09); ת"פ (ת"א) 3535-09 **מ.י מדור תביעות פלילי ת"א נ' אוחיון** (8.9.09).

22. לא מצאתי כל בסיס לעתירת התביעה בדבר מתחם העונש ההולם, וראוי כי התביעה תבסס את מתחמיה על פסיקה רלוונטית, שתוגש לבית המשפט.

23. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם את העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בנסיבות הרלבנטיות לתיק דנן, נע סביב מאסר על תנאי ולצדו ענישה נלווית. למעשה, העונש ההולם בתוך המתחם בא לידי ביטוי, בעיקר, בענישה הנלווית.

24. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי; לזכותו של הנאשם יש ציין כי חלף זמן רב מאז ביצוע העבירה, הנאשם הקים משפחה והוא עובד לפרנסת משפחתו.

הנאשם הודה קודם להכרעת הדין, אולם לאחר מכן חזר בו מהודאתו בפני שירות המבחן ואף ביקש לחזור בו מהודאתו גם בפני בית המשפט. לעניין זה, לא מצאתי כל הגיון בטיעונים שהשמיע בא כוח הנאשם בדבר אי הבנה בתסקיר שירות המבחן. אם אמנם נפלה אי הבנה בפני שירות המבחן, מה טעם היה לנאשם לבקש לחזור בו מהודאתו גם בפני בית המשפט? לכך לא מצאתי כל הסבר בטיעוניו, ומכאן, כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו.

25. לאור האמור, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא באמצע מתחם העונש ההולם, ואף בנטייה לצדו העליון של המתחם. עם זאת, כפי שצינתי, המתחם כולו נע סביב מאסר על תנאי, וחלקו העליון של מתחם העונש ההולם פירושו שיש להטיל ענישה נלווית משמעותית לעונש של מאסר על תנאי.

26. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה מת.פ (רח') 27152-07-10 לתקופה של 5 חודשים.

27. לפי סעיף 55 לחוק העונשין, הכלל הוא שבית המשפט יפעיל מאסר על תנאי תלוי ועומד בהתקיים הנסיבות להפעלת התנאי. עם זאת, לפי סעיף 56 לחוק העונשין, רשאי בית המשפט להאריך מאסר על תנאי מטעמים שיירשמו.

28. השאלה היא אם מתקיימים במקרה הנדון טעמים להארכת התנאי, כעתירת בא כוח הנאשם? מחד גיסא, יש לציין לחובתו של הנאשם את עברו הפלילי הבלתי מבוטל, ובסופו של דבר הנאשם לא לקח אחריות של ממש על מעשיו, הן בפני שירות המבחן והן בפני בית המשפט. מאידך גיסא, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי כתב האישום דנן יסודו בעבירה של הפרעה לשוטר במדרג נמוך והנאשם לא ניהל הוכחות בתיק. במיוחד לקחתי בחשבון כי הפעלת המאסר על תנאי תוביל להפסקת תעסוקתו של הנאשם ובכך יהיה כדי לפגוע במסלול החיובי שעליו עמד שירות המבחן בתסקירו. מכאן, שהפעלת מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים תוביל לתוצאה שאינה הולמת את נסיבות העניין, ולפיכך הגעתי למסקנה כי יש להאריך את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם.

29. הואיל ובסופו של דבר מצאתי מקום להטיל על הנאשם מאסר על תנאי בלבד, יש מקום לאזן את

הענישה המקלה בענישה נלווית משמעותית.

30. כן מוזהר הנאשם כי מדובר בעונש מקל באופן יחסי ולמעשה בהליכה משמעותית של בית המשפט לקראו ואם יחזור על מעשיו יש לצפות כי בית המשפט לא ישוב להטיל עונש מקל באופן דומה.

סוף דבר

31. **לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. יוארך המאסר על תנאי שהוטל בת"פ (רח'פ) 27152-07-10 לתקופה של 5 חודשים, וזאת במשך 24 חודשים מהיום;

ב. הנאשם ישלם קנס בסכום של 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם ב-10 תשלומים שווים, החל מיום 1.1.17 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסכום של 2,000 ₪ להימנע מלעבור את העבירה בה הורשע במשך 24 חודשים מהיום.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תשע"ז, 05/12/2016 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק , שופטת

הוקלדעלידישריטיחיא